

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Městský soud v Praze — Republika Czeska) — Česká spořitelna, a.s. przeciwko Geraldowi Feichterowi

(Sprawa C-419/11) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych — Artykuł 5 pkt 1 lit. a) i art. 15 ust. 1 — Pojęcia umowy i umowy zawartej przez konsumenta — Weksel — Awal — Zabezpieczenie umowy kredytowej)

(2013/C 141/08)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Městský soud v Praze

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Česká spořitelna, a.s.

Strona pozwana: Gerald Feichter

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Městský soud v Praze — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. a) i art. 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 19, tom 4, s. 42–64) — Pojęcia umowy i umowy zawartej przez konsumenta — Właściwość sądu do rozpoznania sporu dotyczącego zobowiązania wekslowego dyrektora spółki, który poręczył weksel in blanco wystawiony przez tę spółkę na rzecz banku dla zabezpieczenia umowy kredytowej — Określenie miejsca wykonania zobowiązania, weksel, w którym nie wskazano początkowo miejsca płatności

Sentencja

1) Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna, która jest ściśle powiązana pod względem zawodowym ze spółką, będąc na przykład jej dyrektorem zarządzającym lub większościovym współnikiem, nie może zostać uznana za konsumenta w rozumieniu tego przepisu, jeżeli poręcza ona weksel wystawiony w celu zabezpieczenia zobowiązań ciężących na tej spółce z tytułu umowy dotyczącej udzielenia kredytu. W rezultacie przepis ten nie znajduje zastosowania przy ustalaniu sądu właściwego do rozpoznania powództwa, w drodze którego odbiorca weksla mający siedzibę w jednym państwie członkowskim podnosi roszczenia wynikające z wystawionego w postaci niepełnej i uzupełnionego następnie przez remitenta weksla przeciwko poręczycielowi zamieszkałemu w innym państwie członkowskim.

2) Artykuł 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia nr 44/2001 znajduje zastosowanie przy ustalaniu sądu właściwego do rozpoznania powództwa, w drodze którego odbiorca weksla mający siedzibę w jednym państwie członkowskim podnosi roszczenia wynikające z wystawionego w postaci niepełnej i uzupełnionego następnie przez remitenta weksla przeciwko poręczycielowi zamieszkałemu w innym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 14 marca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Jutta Leth przeciwko Republik Österreich i Land Niederösterreich

(Sprawa C-420/11) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Pozwolenie na realizację takiego przedsięwzięcia mimo braku właściwej oceny — Cele takiej oceny — Warunki powstania uprawnienia do odszkodowania — Kwestia włączenia ochrony jednostek przed spadkiem wartości dóbr)

(2013/C 141/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jutta Leth

Strona pozwana: Republik Österreich, Land Niederösterreich

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. (Dz.U. L 73, s. 5) oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. (Dz.U. L 156, s. 17) — Zezwolenie na realizację przedsięwzięcia wydane bez przeprowadzenia właściwej oceny jego wpływu na środowisko — Skarga jednostki mająca na celu zasądzenie odszkodowania za zmniejszenie wartości należącej do niej nieruchomości w wyniku realizacji wspomnianego przedsięwzięcia — Cele oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Objęcie lub brak objęcia jednostek ochroną przed wystąpieniem szkód majątkowych